

PROMOTIE '42

*"Hetzij in 't koele, blonde Noorden,
Op d'eigen grond van 't vaderland,
Of in de diepe donk're wouden,
Van Insulinde's lachend strand,"*

Cadettenlied

H.N. (HERMAN) CORBET

Na de bevrijding uit krijgsgevangenschap vertrok Herman met het overgrote deel van zijn jaargenoten uit Nederland op 14 augustus 1945.

Ook hij is via Malvern Wells per ss Stirling Castle naar Sydney en later per Moreton Bay naar Penang gegaan. Begin 1946 in Batavia aangeland en op 6 februari 1946 tot cadet-vaandrig bevorderd.

Hij huwde te Batavia op 8 april 1946 met mej. Anna G.E. Braun, die geboortig was uit Salatiga en waarmee hij reeds in Nederland verloofd was.

In juli 1946, toen de Engelsen en Nederlanders nog slechts kleine enclaves rond de grote steden in Indië bezet hielden, kwam de Nederlandse militaire ontplooiing pas sedert enkele maanden moeizaam op gang. Herman was toen als cadet-vaandrig geplaatst bij het Depot Speciale Troepen (Commando's) te Meester Cornelis in Kamp Polonia.

De militaire acties die in die tijd moesten worden ondernomen, dienden ter beveiliging van de grotere steden, die als ware enclaves functioneerden in de, door het optreden van peloppors, onveilige gebieden van Java. Daar de peloppors steeds driester werden in hun guerrillatactiek, moesten zij door uitvallen vanuit die enclaves worden bestreden en moesten wegen en bruggen bij voortdurend worden beveiligd. Uiteraard moest er aan Nederlandse zijde wegens het nog ontbreken van voldoende mankracht, middelen, bewapening en inlichtingen steeds geweldig worden geïmproviseerd. De acties werden hierdoor gekenmerkt, doch niettemin met grote moed en élan ondernomen.

Zo ook de actie in de nacht van 18 op 19 juli 1946 tot het verrassend veiligstellen van een brug over de Tjileungsir en tegen de nabijgelegen steenbakkerij. In de gevechtsrapporten is sprake van een voor die actie samengestelde strijdmacht, bestaande uit een compagnie Jagers, een detachement van het Depot Speciale Troepen ter sterkte van 19 man onder commando van kapt. Scheepens met Herman Corbet als opvolgend commandant, bewapend met 1 bren, 17 owens en fosforhandgranaten, en een compagnie Timorezen en Ambonnezen.

Uit het verloop van de actie volgens de verslagen blijkt, dat eigenlijk over te weinig goede inlichtingen omtrent de vijand werd beschikt, waardoor al van de aanvang af moest worden afgeweken van het oorspronkelijke actieplan. Door onvoorziene wegvernielingen werden de motorvoertuigen aanmerkelijk eerder verlaten en achtergelaten dan was voorzien. Door de onverwachte hardnekkigheid van de tegenstander moest van verdere nachtelijke actie worden afgezien. Verrassing was toen echter uitgesloten en het detachement DST moest nu na dagaanbreken een rivierovergang, gevolgd door een flankerende aanval in dichtbegroeid en geaccidenteerd terrein, uitvoeren.

Het detachement heeft deze taak kennelijk zonder verdere vuursteun en ook zonder verbindingsmiddelen agressief en voortvarend onder bekwame leiding van de kapitein ondernomen en volbracht.

Nadat deze kapitein-detachementscommandant gewond was geraakt, had Herman Corbet in de laatste fase van de actie de leiding op zich genomen. Er werd toen door gebrekkige coördinatie veel hinder van vuur door eigen troepen ondervonden.

Toen kort daarna Herman om te kunnen waarnemen zich blootgaf, werd hij getroffen en hij sneuvelde vrijwel onmiddellijk.

De actie werd hierna niettemin succesvol beëindigd en de brug veiliggesteld. Het DST-detachement commando's had inmiddels vijf doden te betreuren.

Later bleek dat zich onder de vijand ook nog een aantal Japanners had bevonden. De voortvarendheid en het initiatief van Herman Corbet bij deze actie, werden in de gevechtsrapporten geroemd.